

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne starte med at takke det flertal af Folketingets medlemmer, der vil bære lovforslag nr. L 256 igennem.

Det er rigtigt, som flere har sagt, at når regeringen fremsætter disse lovforslag, er det for at bidrage til at føre en konjunkturregulerende politik og for at skabe grundlag for en budgetforbedring på det samlede offentlige budget. Det skal der ikke gøres nogen forsøg på at stikke under stolen.

Sådan forholder det sig også med den stigning i tinglysningsafgiften, som regeringen her lægger op til efter aftale med SF og Enhedslisten; den stiger med 500 kr. og bliver nu på 1.200 kr.

Jeg skal svare på et par enkelte af de spørgsmål, der er stillet. Først spurgte hr. Jensby, hvornår denne lovgivning ville træde i kraft. Det fremgår af lovforslaget, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Det lå sådan i hvert fald fra hr. Jensbys og måske også fra den konservative ordfører, hr. John Vinthers, side underforstået, at det ikke var acceptabelt. Så skal jeg bare minde de to ordførere for de to gamle borgerlige partier om, at det er nøjagtig samme ikrafttrædelsesbestemmelse, som blev anvendt den 27. december 1991, hvor den daværende borgerlige regering fik vedtaget en ændring af lov om retsafgift, der medførte en stigning i tinglysningsafgiften på 200 kr. Der fremgår det af § 2, at loven trådte i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende. Det er nøjagtig samme ikrafttrædelsesbestemmelse, som den daværende justitsminister, hr. Hans Engell, fremlagde i Folketinget i december måned 1991, og det hænger selvfølgelig sammen med, at hverken den daværende justitsminister eller den nuværende justitsminister ønsker, at der skal ske nogen hamstring her op mod sommerferien. Det vil sige, at borgeren ved nøjagtig, hvad han kommer til at betale på det tidspunkt, han indgiver sit dokument til tinglysning. Det vil være klart, om der er en tinglysningsafgift på 700 kr. eller en på 1.200 kr. Der er ikke nogen usikkerhed om retstilstanden på det tidspunkt, hvor borgeren indgiver det dokument, der skal tinglyses.

Så skal jeg sige til hr. John Vinther, som trak frem, at dette lovforslag var udtryk for traditionel socialdemokratisk økonomisk politik, at jeg ikke ved, om det var en anerkendelse af, at Socialdemokratiet tager sit ansvar alvorligt. Det kunne det jo godt være, men sådan synes jeg

ikke betoningen var. Men det kunne lige så godt fremgå af betoningen, at Socialdemokratiet og den nuværende SR-regering tager vores ansvar alvorligt og fører en konjunkturregulerende politik, som vi doserer på en sådan måde, at vi ikke sætter fremgangen i økonomi og beskæftigelse over styr med den stramning af konjunkturerne.

Den konjunkturregulerende politik, som regeringen her har lagt frem i den samlede pakke, har ikke samme virkning, som da den daværende konservative leder af regeringen med virkning fra 1987 gennemførte den afgift som led i kartoffelkuren, der satte hele boligmarkedet i stå. Jeg tror ikke, at nogen vil påstå, at det her vil have en så kraftig indvirkning på boligmarkedet, som tilfældet var i 1987 under den konservativt ledede regering.

Det er altså et forsøg på at regulere, men samtidig sørger vi for, at der er en konjunkturregulerende politik, der forbedrer de samlede offentlige finanser.

Hr. Tom Behnke kunne nærmest lyde, som om det her ville få fuldstændig uoverstigelige konsekvenser for den enkelte. Jeg medgiver, at 500 kr. er og bliver 500 kr. Der er her tale om en forhøjelse af tinglysningsafgiften, som senest blev øget under den borgerlige regering tilbage i 1991 med 200 kr., fra 500 til 700 kr. Her sker der altså en stigning med 500 kr., men der er heller ikke sket nogen pristalsregulering af tinglysningsafgiften siden ændringen i 1991.

Den debat, der var mellem ordførerne om priselasticitetsteori, om hvornår det er købers marked, og hvornår det er sælgers marked, kunne jo være en spændende mere akademisk debat og ikke så meget en politisk debat. Der er forskellige synspunkter, men jeg tror, at alle er enige om, at boligmarkedet i øjeblikket er sælgers marked. Den ændring, vi gennemfører her, vil ikke forringe det forhold. Den vil have en vis afsmittende psykologisk virkning på boligmarkedet, men vil ikke forringe de forhold, som i øvrigt er gældende på et marked, som er i rivende udvikling, således som det også med al tydelighed fremgår af de seneste års tinglysningsafgiftsindbetalinger. Her er der tale om en meget stor stigning siden de sidste år under den borgerlige regering, hvor vi oplevede, at markedet var gået helt i stå, og at der også på det private boligmarked var mange tvangsauktioner.